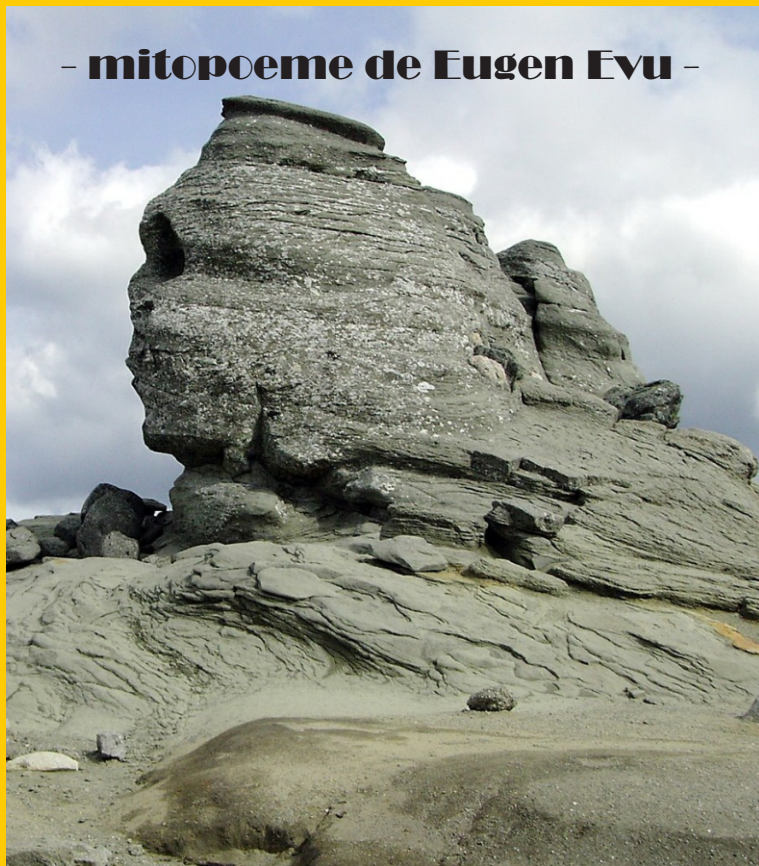

CODUL AURIU

- mitopoeme de Eugen Evu -

COLECTIA

Biblioteca
Provincia Corvinas

CODUL AURIU

Mitopoeme de Eugen EVU

Motto:

*Partea își gândește întregul hologramic.
Întregul își simte părțile rezonant.*

*

*Răsărind dinspre apus
Parcă merg și parcă-s dus...*

COLECTIA

Biblioteca
'Provincia Corvina'

În atenția librarilor și difuzorilor de carte:

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul Uniunii Scriitorilor din România: RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001 deschis la BCR Unirea București

Redactor de carte și procesare electronică: *Ion URDA*

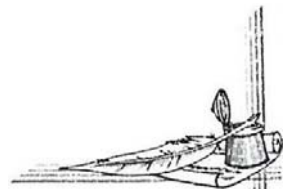
Carte editată în *Colecția „Biblioteca PROVINCIA CORVINA”*

ISSN 1841 – 4478

I.

Uni-versuri

- E timpu-n suflet răsucit ca vrejul
- Nu-s toate-adevărate din ce vezi
- Cât mai ești tu din cel care te știi?
- Cum se ciocnesc, să scape, neuronii..
- Peaplin de bine, devorat de Rău
- Închide ochii, să se facă noapre
- Nu-i chip, ci masca celui care-ai fost
- Nu-i fel și chip, ci vag- asemănare
- Răzbună-mi rău-n somn îngreunat
- Pe invizibil vertical, orizontala
- Căzut biet-omul, sinei lui povară
- În floarea înspănată, stinsa fiară
- Nu fruntea-ngenunchiază, ci aura
- Trădează-mă, să nu mă plângi, străino!
- Nu mai veni, să aflu cum transcenzi...

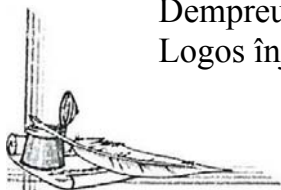
Starea poesis

Mariilor

Recea febrilă stare de nestare
O ai dintotdeauna-n respirare
Circadiana dintre lumi chemare

Tu doar transcrii: astralul tatuaj
Peste talazuri revisat siaj
Vine și pleacă-n sacrul vernisaj

Rogvaiv din care-și bea, prin cântec,
Nemurirea
Să guste Sinea re-îndumnezeirea.

Mantra la Sarmizegetusa Regia

Soare-al meu din sanctuar
În poieni de rece jar

Sora Soarelui, străbună,
Răsădindu-ne, ca lună

Sus pe pajiști miei și miale
Prunci de lapte-ai Milei Sale

Joacă hore pe morminte
Dalb nadir de oase sfinte

Sora fratele își cere,
Unu-n două emisfere -

Dempreună-n înviere
Logos înjunghiat!

Tel Amarna

Abia se-aud și iarăși se retrag
În suferința jăruind rebelă
Din geniul sublunarului pribeag
Cei decăzuți de pe stelara schelă

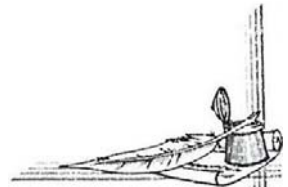
Popoare micșorate-n revenire
Prin ei să le răzbune- înnebunirea
Îi saltă din abrupte cimitire
În capul gloatei care-i cred venirea

Și trași pe roată, răstigniți sau rupti
De cai în patru zări încrucișate
Ei, unul singur fiind, din zei corupți,
Glorii pe scut, ai crimei lumii toate

Refac entelehia din Imperii
Prin satrapiile scalviei slave-
-Mitochondria oarbă a strămutării,
Altoi dihotomiilor bolnave

Din Est împinși cu-un Neo-mensch cum Noe,
al primei specii hermeneu Mesia?
altoiului zeiesc de paranoie
Mutația-și reface Epopeea?

Enuma Eliș... Enoch patriarhul
A plagiat, perpetuând modelul
Ca Azazel, interstelar Monarhul,
Să-nvețe a muri, prin om. Rebelul

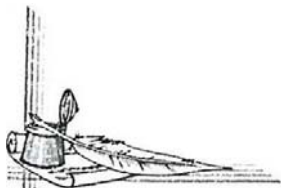

Se iarăși dedulcește la femeie...
O! În uman Incestul Lui e-o cheie
Ce-o răsuci în Genom Mama- Gee,
Sophia, din astrala Galatee ?

Eul, cel iute-muritorul, râde
De toate-aceste basme, Sauride!

Enuma Eliş *

e-nu-ma e-liš la na-bu-ú šá-ma-mu
When the sky above was not named,
šap-liš am-ma-tum šu-ma la zak-rat
And the earth beneath did not yet bear a name,
ZU.AB-ma reš-tu-ú za-ru-šu-un
And the primeval Apsû, who begat them,
mu-um-mu ti-amat mu-al-li-da-at gim-ri-šú-un
And chaos, Tiamat, the mother of them both,
A.MEŠ-šú-nu iš-te-niš i-ḫi-qu-ú-ma
Their waters were mingled together,
gi-pa-ra la ki-is-su-ru su-sa-a la she-'u-ú
And no field was formed, no marsh was to be seen;
e-nu-ma dingir dingir la šu-pu-u ma-na-ma
When of the gods none had been called into being.
(„Atunci când fiii lui Eli au coborât din ceruri...”)

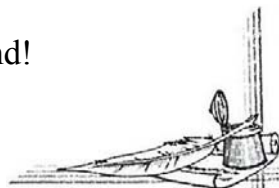
Lux Ferris (*Purtătorul de lumină*)

Lui Emin

Poemul fagure, cel stors de soare,
Al iernii blânde-n sacra-Ți primăvară
Cu viscoliri dumnezeind în floare
Ți-l dăru, limpezit spre vindecare
Să guști din suferinți, prin transmutare,
Doamne-al făpturii cărnii sublunare
Tu, neștiindu-ți moartea,-n dezvățare
De somn, din mineralele primare
Prin elemente-ți strig: Rău beat de sine,
Când mă ucizi, tu te renegi pe Tine
Și-mi iarăși întinezi, flămând, Femeia
Să-ți nască fiu bastard, cu muma – Geea ?
Din nelegitimă iubirea ta, cât ura
Ce ți-au prăsit prin veac progenitura.
Din prototipul artefact. Secretul
Geneticei primare, nici ascetul
Și nici de harpe surde n-am să-ți fiu
Treimea părții, moare-n tot ce-i viu!

Ibis

Cum ibișii Egiptului roind
De ipohondric sânge, tatuaje
Uciful soare-al cărnii Lor zburând
Ca-n paradisul resurect? Mulaje
Nirvanicului zeilor zăbranic
Ne-au înroșit valpurgic, vernisaje,
Zeiescu-mi propriu Jar, aici, cântând!

La Poarta stelară sau Partedin

Vai vouă, numărate morți, din schisme,
Prin atlantide ciclic repetate
Substanței ce-n memorie mai zbate
Sublim- adeverate fanatisme

În dogme, utopii, efemerisme
Pe scrisele din Biblos manuscrite
Bătrâna lumii jale, romantisme-
Eterna-Ți entropie plânge-n cripte

Eul ca *partedin*, spre Bunătate
Din chiar Celestu-Ți Rău. Eufemisme
În simulacru-adânc pulsând, eternitate,
Experimentul bolșevic fascism e!

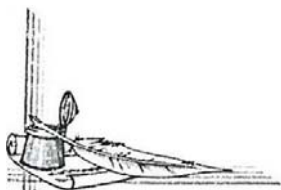
Râzi! Firmanent, Lactee spartă-
O vezi și nu e! Cimitir invers !
Mai omenescu-mi Cântec, sacra-mi soartă,
Triunghiul știe, azimut neșters
Spre Orion, repatriata-mi Poartă
Fractalia-mpătririi noastre. Vers.

*1. *Enûma Eliš* (Akkadian Cuneiform):

„atunci când... fiii lui Eli au coborât din ceruri
- *Epopée akkadiană*-

2. ...is the Babylonian creation myth

(named after its opening words).

II.

Mitopoema la Tărtăria

Zmei morminte și gropari
În pământ și pe araci
Oale și ulcele, draci
În ceramica din pari

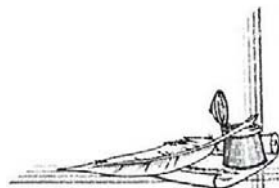
Basmu-i mai bătrân ca viața.
Cărți, mumii infoliate.
În necropolă paița
Zgreabănă pe uși lăcate

Sânge, foste clorofile,
Ocru din omphalos, naos
Sublunarei apostile,
Ea, Țipenia din Haos!

Mama, tata-n deal și moșii
În hiatusul luminii
Care l-au fost smuls cocoșii
Ziguratelor, și câinii

Lui Anobis... Nefârtatul
Fratricidului eclectic
Aina - Daina necuratul
Al luminii negru-ascetic

Spaima la giganți, de iarbă,
Saltă-n veac entelehia
Magilor cu spini în barbă,
Șaue, de la Tărtăria? ...

Lespede să-mi plâng Părinții
Roua Raiului mai este?
Văd cu ochiul sfânt al minții,
La ieșirea din Poveste...

Mantra gropii cu șerpi

Bîlba-bolba-bulba-buba
Până-n tribul lui Yoruba
Și mai sus, pe-o arătură
Vrejul spurc de stârpitură -

Grea de pui năpârca sură!

Ala bala din cabbala
Ghem de șerpi băloși și reci
Înghițindu-se-n icneala
Dintre păsări și culbeci.

Dicteu

Orfic m-am ascuns în mantre
Sub nirvanicul zăbranic...
Sfânt enkomion de tandre
Stihuri, verbul meu uranic

Verbul - vers înverșunat
De verbină-n sus, la Rai...
Ca să se adeverească
Omenimea îngerească

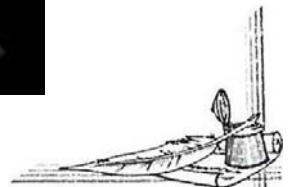

Nici frumosul, nici urâtul:
Numai îndumnezeitul.

Nici ai vieții, nici ai morții
Nici ai cripto-stigmei sorții -
Prag în sus, ca bolta Porții.

Fiii Luminii

Ai Splendoarei nocturne, ai Diafaniei
Scânteind cu zburatele Sfere ...
Alăptați de soteriologia amurgurilor
În care circular jăruie nadirul lumii
Prunci ai Inteligenței binare
EA și EL dempreunul a fi
Întru întreirea Doimei.
Logos străpuns întru a – iarăși – fi
La scăldătorile intestelare
Seminții migrând, sinergii jubilând
Calea Luminii cea făr-de- capete
Cu moartea pre moarte cântând.

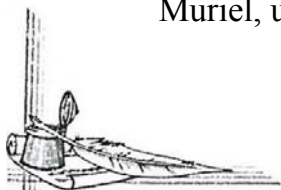

III.

Elegia întâia

*Umbra acelei Splendori a rămas
imprimată în aura pietrei craniene
Numele suturat înspinat hermeneia nirvanica
Nu mă mai tem de cuvintele muribunde
Ci de semnificația lor.*

Iată, revin, deși nu am plecat niciodată
Să reculeg diafanul din
astralul jupuit al limbajelor
Sunetul agravant zgomotul de fond
Se întoarce ca și cum s-a izbit de ceva
Ciocnirea culturilor a dezordinii
oarecum gândite
Iar ca sentiment un cristal aplatizat
Mixtum compositorum,
heakeri ai hazardului!
Entitatea cu un miliard numărat de nume
Drumul care ne sare de pe ziduri în spate
Toate acestea au fost ab initio anume truate
Să se adeverească opturația prin bâlbâire
Îi identifici după ochii lor exoftalmici
Fețe și chipuri de portrete- robot
Wanted in The History Monster
Astral fosil împroșcând vitraliile esteticii
Va trebui să orbești ca să vezi
Muriel, uter supărat al stelarilor.

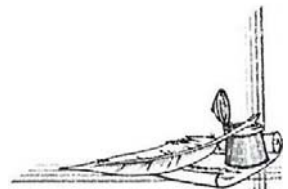
Mulțimile dublei semințe
mutația redistribuind
paradigmele
Infrastructurile mimesis ale interconexiunii
Neuronice pe scoarța cerebrală
Suturile analogiei faliiilor tectonice
Voalat triumphiul isoscel sub azimutul amnezic.

Harta stelară în lobul temporal
Fosforul de cosmo-gări din remenanța
Orgasmelor tale
Memoria sfărmată în carne oh my Lord,
oh, my God ! Muriel !
Scara lui Jakab balansînd sub odgonul tăiat
Pe atlazurile înăsprite de eu- ritmia coapselor.

și harpoanele lor cângile
cu hălci de curcubeu
înghețat în stop-cadrul delirului.

Sperma ihtiosauriană prelevînd-o
Marele Maestru în căutarea
orgasmului pierdut
Țigare care trage din femeie
Smirna și spermanțetul care sug
din țața ei dublă, Pangeea,
Lapții primordiei, zeroul gravid
al tahionilor, Muriel

Inapt de autodistrugere
Cifra cu spini a renumelui său

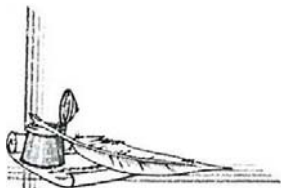
_ Trinomenul auzit doar
de cheruvul cu lasser.

În extramurros, nu departe
de zoo-levantul
Ereziei lui Jeronimus.

Să se adeverească incestul
Stigma învinuirii
Cea de sine flămândă.

Tu îmi atribui ceea ce nu poți suporta
Muriel,
Treimea de zeu groapa
zburată a lui Moebus.

Dă-te prins, dă-te prins!
Subțiimea nadirului tahion jucăuș
Neuronii troznind sub pielea ei
Din altoiul sălbatic de îngeră-
Nirvanic zăbranic al melosului
Melodiindu-mă a nu auzi cum mor
- aqua dulce a chakrelor
Îmi menține transparența
Coborând a mă înălța,
Intact ca în rouă sămânța multiplă
A rodiei, cea fără vierme propriu.

A doua elegie - ArheoFiindul

*Johanes Corvinex scria
cu spada ceea ce nu scria
Johanes de Capistrano Venețianul.
O, nu se va fi stins atunci
Lumina cărei lumi?*

Aina Daina Adonai, Muriel, Muriel,
Dinjos de Donaris, Dinsus de Rai
Roua raiului sanctuaricu-mi Plai.
Din Hiperboreea zburai !

Nevermore, croncănit și tu, mierlă albă
Chinuit al meu suflet melodind energiile
și tu, pitpalac, sus, pe invizibil arac.
Clipa jăruind druidic prin veac.
Sub stejarul din Kogaion sclipătul
dublu din fulger,
cosorul Ultimei Demnități
orb, îi zării, semnul sacru.

Astral tatuat, anamnesys.
din Mitocondria ?

Mult mai apoi, din încăDaoui,
rostogolit la Roma Celestul Altoi,
capul ultimului rege dac
Al Zecelea, DECE BAAL.

Aur din zei înghețat, al memoriei...
Aina Daina Adonai

Dinjos de Donaris, dinsus de Rai
Roua raiului sanctuaric Plai.
Din Hiperboreea zburai, Muriel!

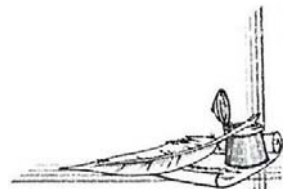
*Johanes Corvinex scria
cu spada ceea ce nu scria
Johanes de Capistrano Venețianul.
O, nu se va fi stins atunci
Lumina cărei lumi?*

A treia elegie

Eu cel multiplu dacă
Sunt pretutindeni acolo
Unde gândul mă-ntoarce!
Ca și cum am mai fost
Și-am uitat.
Strigătul meu, iată,
Taie fulgerînd din senin
Remanența legămîntului:
- Retrage-ți sămânța!
Departe de mine sinele vostru impar!
O, dintotdeauna fricile foamea și ura
Jocurile murdare păducheria din dogme
și a doctrinelor
jucăușii zei ai familiei noastre
aorta celestis, Muriel,
ramificând meandrele gnozilor
dezbinați întru morgonica regăsire
debarcați și venerînd Promisiunea

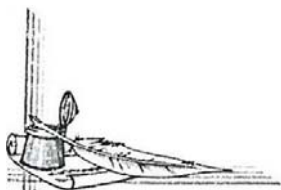
înnebunind ca să nu aflăm
ornice din primordii
...și adorând simulacre
ni s-a redat ucigașa putere
să nu se repete eroarea
o, la lumina stelelor
te lași devorat de ceea ce adori
cu insuportabilă foamea
reciproc energofagă
Muriel, (îmi amintesc venirea și despărțirea)
Acolo, la țârm, autoaprinderea Ta
Quetzalcatl
și lumina aceluia plâns inuman
sfârâmatele-ți inscripții ale splendorii
din care își plăsmuiră limbajele...
radicalii vs aplatizării
frica animalică
Țipeniile Remanențele plăsmuirii
Tele- patologice
zbârlind blana fricii de unul- singur
delirul celor orbi care văd
și al celor care văd orbecăind (...)
Cu licuricii în palme
Fosfor cu vierme propriu
Scânteile lui Iov
și absurdul condiției.
Neconsolat vreodată
Încă port sceptrul e obsidian
Securea care ți-a despicat țeasta

Acolo și săgeata cu care am scris
Inversînd urmele brusc întrerupte
pe omătul celeilalte memorii (...)”

Elegia a patra - de la Zeicani

Îmi amintesc ceea ce nu știam că știam
Desecretizările voastre obsesionale
Idealul nostalgic al unificării prin carne
Apocrifele cărțile de permafrost granit și marmură
Înafara bisericilor, omphalosul schismei, migrația
Eboșelor artefactele mumiile lor pe kant
Decodarea prin dezvățare și reîntemeiere
Morbiditatea marilor genii bolnave, Muriel,
Deviaționismul carcere abataje pe umeri
Scrâșnetul de roți dințate al microcosmului
Uraniul stronțitul 90 filigranele zeilor orbi
Îmi amintesc ceea ce uitasem că știu
Desfrunzirea dezfolierea orele astrale
Resorbite de iuțea-ntunericului Adaosul la viteza
luminii Cogito ergo sumum duratele circulare
Spirala constelației Drako, în cochilii, vrejuri și
Turbionii vortexului sky traps
Gelozia dintre suflet și spirit
În acest fratricid care face dinamica lumii.

A cincea elegie

Jurăminte pe sfintele cărți
Desfrunziri ale orbirii
Lucrați în orb
Ținta cap-de- om
Unde ești, unde ne ești
Sine-al lumii sfărmat?

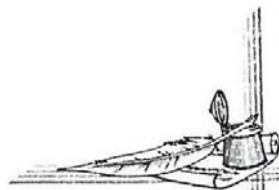
Scriu, încă scriu, Muriel,
Gând auzit suspinând
Și strigat
Ca și cum tot ce este
A fost
s-a deja -întâmpat.

A șasea elegie

„ ... și când pomul rod va da
fă că-i cadă carnea grea
cum cădea-va după cântec
mâna mea” (Cezar Ivănescu)

Bunăvestire vouă, cântec al meu
nealmeu!
Înfruptați-vă
Melodiască-se moartea-mi
Cu efect întârziat
Ca beutura din care nu îmi mai sorb
Hermeneutica-mi s-o am de singur.

Disimulate în numere nume
Cifre cu spini și ghiare

Dezaripate pe umerii crucii
Resimt durerea fantomă
A organului gemelar amputat
Rebeliunea care a fost
Țipătul operei abandonate sieși
Bătrâna lumină care nu știe muri.
Pururi- fecioria de sine gravidă
Muriel, Muriel...

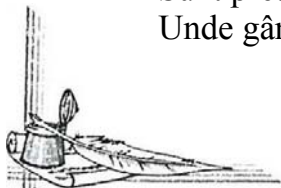
Cine sunt eu dacă mi-ai opturat
Transcedentala-ți însingurare
Lacteele de galaxii, sperma-ți sfântă?
Ochi deschis înăuntru-i
Zăvorât în vitralii?

Ia-ți înapoi jucăriile, înghețatul aur
Filigranele holospațiului mic -
Neuronii interconectați
Ai cenzurii celei cu spaimă de clone!

Încotro și de ce zburate grădinile
Semanticii Tale
Splendoare valpurgică !

(Revăzui pădurea celestă
Și atent privindu-mă poiana
Inorogului geamăn).

Eu cel multiplu dacă
Sunt pretutindeni acolo
Unde gândul mă-ntoarce!

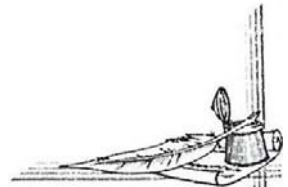
Ca și cum am mai fost
Și-am uitat.
Strigătul meu, Muriel, iată,
Taie fulgerînd din senin
Remanența legământului:
- Retrage-ți sămânța!

Retro, genituri ale nopții gravide
De plăsmuiri ce-și devoră structurile:
Saurienii, zborul lor smuls și altoiurile
Mieii zburdînd pe mormintele
Tuturor sanctualelor sparte
Eriniile gorgonele
Miliardimea de zei canibali
Din satrapii și din Navele voastre
Criogenice!

Departe de mine sinele vostru impar!

O, dintotdeauna fricile foamea și ura
Jocurile murdare păducheria din dogme
și a doctrinelor, Muriel

jucăușii zei ai familiei noastre
Aorta celestis
ramificând meandrele gnozilor
dezbinați întru morganica regăsire
debarcați și venerînd Promisiunea
îneebunind ca să nu aflăm
ornice din primordii
inversînd azimutul din chakre

adorând simulacre
ni s-a redat ucigaşa putere
să nu se repete eroarea

o, la lumina stelelor, Muriel
mă las devorat de ceea ce adulez
cu insuportabilă foamea cunoaşterii

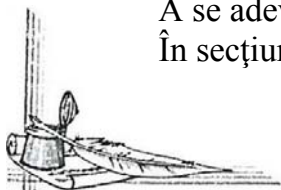
(îmi amintesc venirea şi despărţirea)
Acolo, la ţarm, autoaprinderea Ta
Quetzalcoatl
şi lumina acelui plâns inuman
sfârâmatele-ţi inscripţii ale splendorii
din care îşi plăsmuiră limbajele...

Se repetă memoria estompînd nadirul
Originii, Muriel,
infînitezimalul procent de uraniu
ce ne determină

radicalii vs aplatizaţii
frica animalică
zbârlind blana fricii de dumnezeu

delirul celor orbi care văd
şi al celor care văd orbecăind

(sentimentele poliedrice)
Şi preaplinul rostogolindu-ne
Sângele în iluminările traumei
A se adeveri vindecarea
În secţiunea de aur ?

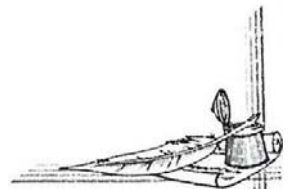

popoare fractalice, Muriel,
ale soarelui și gemene,
sublunare – Tu îmi faci așternutul
în mătasea aspră a subcuantelor
tu mă renegi și îți cultivi gelozia
în chiar renașterea ta ca stigmat

antropozeu al terorii
să mă înfrupt din ceea ce organicul nu
mai primește, Muriel,
cu femeia în căutarea-i tragică
a orgasmului ei pierdut -
precum păstrăvii-curcubeu
sinucigași la cascadele
unui cuib din amonte
de stele...

Între două glaciațiuni
Sfărmături de ghețari și paradisuri
În care mai troznesc mădulele
Giganților și teroarea mutației,
O, sora mea, Muriel.

2.
Cu licuricii în palme
Fosfor cu vierme propriu
Scânteile lui Iov
și absurdul condiției.
Neconsolat vreodată, Muriel,
Încă port sceptrul e obsidian

Securea care ți-a despiciat țeasta
Acolo și săgeata cu care am scris
Inversînd urmele brusc întrerupte
pe omătul celeilalte memorii.

3.

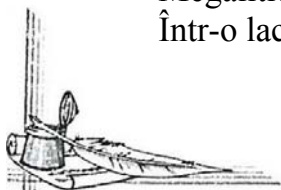
Nu mă voi împăca nevermore, Muriel!
Cu moartea și acel timp al ei
Altoiul teluric îngreunîndu- ne
Vremelnic dată signatura
Creației.

4.

Ceilalți îl maimuțăresc pe genetician
Muriel,
Cei mulți își năpăresc ca vulturii
Ghiarele și pliscul.
Ți se-nchină cu spaimete lor
În mausoleele imitînd
Rampele de lansare
Și rîd stelele resorbite
De legile spațiului.

5.

Cine pe cine alungă, Muriel?
Cine pe cine cunoaște
Cine pe cine uită,
A te adevări prin absență?
Megalitic constrîns
Într-o lacrimă:

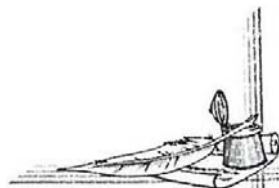
Recheamă-ți din istorie
Preoțimea nebună!
Nu mai veni!
Tu, care nu ai plecat
Niciodată.

*(La Meria și la Lunca Cernii
Copilul acela așteptînd bucuria
Țopâind într-o umbră de vultur
Știa! Și femeia - glandă glazurînd
Fructele, ouăle și zaibărul sângeros
Știau ce ale mele cuvinte
Nu mai pot orgasmic să melodieze).*

Retro, genituri ale nopții gravide
De plăsmuiri ce-și devoră structurile:
Saurienii, zborul lor smuls și altoiurile
Mieii zburdînd pe mormintele
Tuturor sanctuarelor sparte
Eriniile gorgonele
Miliardimea de zei canibali
Din satrapii și din Navele voastre
Criogenice !

Departa de mine sinele vostru impar!

Eu – cel – multiplu
Sunt pretutindeni acolo
Unde gândul mă-ntoarce.
Strigătul meu, iată,
Taie fulgerînd din senin

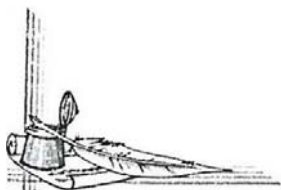
Remanența legământului:
Retrage-ți sămânța !

Dușmănite-ți sunt Horele
Degenerate-ți sunt moirele - morile.
Plânge tatăl pe Fiul.

Nu mai veni, Muriel!
Tu, care nu ai plecat
Niciodată.
Bunăvestire vouă, cântec al meu!
Înfruptați-vă
Melodiască-se moartea-mi
Cu efect întârziat
Ca beutura din care nu îmi mai sorb
Hermeneutica-mi s-o am ca azima
Nemai prădată prin dăruire:
Dimpreună - singur.

Elegia a șaptea

Nu timpul ne precipită, Muriel,
ci moartea, Ea devorându-l pe El
Insecta călugărița, teroarea
lui Shopenhauer, remember.
Furnicile, ca niște neuroni,
ca niște electroni, ca niște cuvinte...

A opta, neterminata

Amazonia a fost în zadar reciclată
În sălbăticie dusă și captivă-n plantații
În gușa păsării, sub nourii mincinoși
În zadar strămutat smochinul ucigaș
Și în zadar rodia cea mustind de numărul
Cel îngreunat, al dorinței.

O, Rimbaud, frate-al meu zvântură lume!
Sterpe sunt paradigmele secate
Oxidările reci și deopotrivă
Cascadele de piatră ponce
Ale antinomiilor.

Niciun poet nu s-a smuls din spleenul
Cel de sine flămând, al cunoașterii:
Ca să pot suporta
Nedevorat de cei dragi

Luați-mi, luați-mi cuvintele !
În limba care m-a înăscut
Cu toate izvoarele intacte
Aștept liber înghețul deodată:
Piară-mi, odată cu propria-mi moarte
Învinuirea din îngerimea cea dinaintea
Incestului sacru, celest

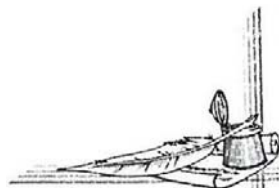
Vinovată!

Nu mă mai tem de cuvinte

Ci de semnificația lor.

Cât fi-va să fie din logos tăiat

Dualitatea fiindului

Altoiul din fulger harponul
Ce ară mormintele
    Luați-mi,
        luați-mi cuvintele!

A noua elegie

Azi, în Acum-ul ubicuu al poeziei
ca atunci seminței fulgerat
Pe-ntinsele ape
Cuget zburat sub parapante
Pe muntele Uroi amuțit în Estimp
Cum atunci sub vulturul tău Etana

Citesc cuibul de pene albe și sânge
Unde ca-n palma inimii mele
s-a hrănit săgetând uliul carpatic

citesc rotundul mormânt al
guguștiucilor
uciși de grindina furiei tale
    geomagnetice
de ghematria hermeneiei tale
precum în metatext
așa și în subtext.

Aici ca atunci enuma eliș
Ca atunci când ai zguduit luna
Acolo, pe muntele Harmon

Ca atunci în spațiul curbat

Al cunoașterii de sine.

Ca atunci povestitul absurd
Într-o gară mică
Când trenul mărfar cu vite la export
Înspre Kiev
Fetița a fost spulberată
Și s-a prăbușit Teiul cel Mare
Din spatele micului cimitir
Numit „Abatorul lui Iahveh”.

Aici, ca și cum murit-am
Unde cineva a mai murit cândva
Cântîndu- pe Domnul
Sub centura de iridium
a meridianului frunții.

Eu însumi cuib de pene și sânge
Sub uliul Acvilon care scrutează
Scanând saltul rotund al iepurelui
Angora
Eu însumi mic sanctuar de guguștiuci
din Antalia
uciși de grindina furiei tale
ilogice, asimetrice, tipic- atipice,
melodiindu-mi murirea
să nu aud cum mor
de din afara
Cuvântului.
Și printre grilaje corinthice

Semnificația, iedera care le sprijină
Nu departe de locul numit
Abatorul lui Jahveh
O, Ea, tu Eli!
Nedorit veșnic de orfanele- arcane
Din treimea de zeu
Ce pe sine se caută, în hohote.

Foc preluat de la foc
Sfere în sus rostogolindu-se
Stările de colind în nebunia
Insuportabilei arșițe.

Postludiu – Colind laic

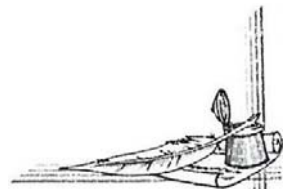
Din demult Fiind
Din Stră-Bun Colind
Ardem devenind
Curgem rămurind
Logos Ființă- Gând

Dor adevărind
Rodul rodnicind
Harul hărnicind
Și inseminând

Horele orele
Fiicele spicele
Fiii ciorchini
Zborul Luminii
Celestei, - Grădinii,

Din-sus de Erinii
Din sus de Gorgone
La Tronuri - Splendori
Copiii din Flori
Ai Empatiei divine
Aina Daina den Lumine
Aina Daina Adonai
Din jar de Rai.

Postludium și preludium:

Suntem în anul 2012... Ce va fi...?

- fragment -

Motto: credem prin aceea că am aflat...

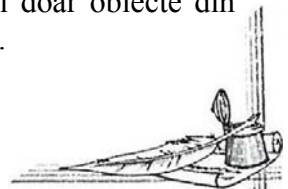
21 decembrie 2012 reprezintă data la care Pământul, Soarele și Centrul Galaxiei noastre sunt perfect aliniate. În prezent, se pare că atât Vaticanul - care este deja zguduit de imense scandaluri și acțiuni de audit din partea Poliției și celorlalte instituții abilitate în acest sens - cât și lumea științifică încep să realizeze importanța științei și a cunoașterii străvechi mayașe. În acest scop, se fac deja aranjamentele necesare pentru cea mai mare transmisie mondială prin mass-media, care va fi realizată de Consiliul Mayaș al Înțelepților. Aceasta se va petrece la data de 21 decembrie 2012 și va întruni o audiență de aproximativ 2,5 miliarde de oameni, deci mai mult de o treime din populația Pământului. Atunci când Vaticanul a aflat că înțelepții mayași vor intra în posesia celei mai importante cărți a științei lor, care era considerată demult distrusă sau definitiv pierdută, carte despre care se știe că poate lămuri toate aspectele profetice în legătură cu marea ascensiune a omenirii ce urmează să aibă loc peste foarte puțin timp, Papa și cardinalii săi de la Vatican au făcut presiuni enorme asupra guvernului mexican, pentru ca înțelepții din Consiliul mayaș să nu aibă acces la această carte fundamentală a propriei lor tradiții. Ca urmare, guvernul mexican a dat o lege care interzice Consiliului Director al mayașilor să realizeze ceremonii în templele de pe teritoriul Mexicului, la data de 21 decembrie 2012. Revenind la aspectele practice ce pot avea loc în momentul ascensiunii, ne putem aștepta, așa după cum am arătat, ca timp de aproximativ trei zile și jumătate în preajma

lui 21 decembrie 2012, câmpul magnetic terestru să devină nul. Procesul de realizare a translației în frecvența de vibrație a celei de a patra dimensiuni (4D) - care de obicei este corelat cu schimbarea polilor magnetici - începe cu aproximativ șase ore înainte de acest eveniment.

Translația conștiinței individuale la noua frecvență de vibrație poate să aibă loc fie înainte, fie după realizarea schimbării polilor magnetici. De obicei, cele două procese (al translației conștiinței și al schimbării polilor magnetici) se petrec simultan. Cele cinci sau șase ore înainte de translația dimensională vor fi caracterizate de anumite fenomene vizuale foarte speciale, deoarece atunci va avea loc suprapunerea pentru o scurtă perioadă de timp a dimensiunii fizice (3D) cu a patra dimensiune (4D). Conștiința noastră fizică (3D) va începe să se "disipe" tot mai mult, translatând astfel în cea de a patra dimensiune (4D). Materialele sintetice (care nu există în mod natural pe Pământ) vor începe să dispară într-un mod care la început ni se va părea uluitor, în funcție de materia din care sunt alcătuite. Totuși, trebuie să precizăm faptul că ele nu vor dispărea toate deodată. Atunci când structura energetică a conștiinței planului fizic (3D) începe să dispară (simultan cu colapsul câmpului magnetic terestru), obiectele care sunt realizate din materiale sintetice vor începe și ele să dispară gradat în aceeași perioadă de timp.

Schimbarea polilor, a rețelei energetice a Pamantului și colapsul câmpului magnetic terestru s-au petrecut ciclic de-a lungul istoriei planetei; aceasta este explicația (pe lângă cea a degradării în timp) pentru care arheologii nu au putut găsi obiecte manufacturate de vechile civilizații (unele dintre ele cu mult mai avansate decât cea din prezent), ci doar obiecte din piatră, lemn ori din aliaje de metale obișnuite.

Straniile fenomene care vor avea loc odata cu momentul ascensiunii în 4D ar putea să-i facă pe mulți să intre în panică, deoarece ei nu ar înțelege de fapt ce se petrece în acele momente. În realitate, acesta este un proces natural, chiar științific am putea spune, care se petrece după niște legi bine stabilite. Sugestia noastră este ca în timpul tranziției să urmărim să fim într-un loc în natură și nu în interiorul unei structuri artificiale. Printre altele, acesta este unul dintre motivele pentru care civilizațiile antice și cele extraterestre au construit edificii extraordinare din materiale naturale (îndeosebi din piatră), ce au rămas astfel nealterate chiar și după trecerea unui întreg ciclu precesional.

Simultan cu dispariția gradată a unor obiecte din dimensiunea fizică (3D) vom observa apariția gradată a unor obiecte din a patra dimensiune (4D). Astfel, atunci vom vedea anumite obiecte care par să nu se integreze (mai ales din punctul de vedere al culorii) în dimensiunea fizică (3D) cu care eram obișnuiți.

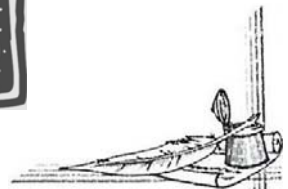
Acele obiecte pot să producă un impact puternic în mintea majorității ființelor umane, care nu este pregătită să înțeleagă astfel de fenomene ce sunt totuși firești și chiar naturale în acele condiții.

Pentru cei care nu se vor simți atunci suficient de pregătiți să înțeleagă ce se petrece de fapt în jurul lor, sfatul nostru este acela de a rămâne calmi, focalizați și de a nu privi sau atinge obiectele din 4D care vor începe să apară în jurul lor, deoarece într-un astfel de caz trecerea în dimensiunea 4D se va face destul de repede, aproape brusc. Pentru a putea suporta acel proces de tranziție foarte rapidă, ființa trebuie să fie bine pregătită și cu o structură fizică și subtilă suficient de pură. Totuși, dacă starea generală a ființei umane respective va fi în

acele momente calmă și centrată, ea va putea privi un timp la obiectele ce apar din 4D, însă nu pentru mult timp, deoarece pentru cei care nu sunt obișnuiți cu astfel de manifestări energetice ale realităților superioare, efectul poate fi chiar hipnotic.

Îndată ce se va intra în perioada de "resetare" a câmpului magnetic al planetei (cu alte cuvinte, atunci când se va realiza colapsul total al câmpului magnetic terestru), este posibil ca spațiul înconjurător să devină întunecat și chiar complet obscur, iar dimensiunea fizică (3D) să fie pentru totdeauna transcensă. Ce se va petrece atunci cu cei mai mulți oameni care se vor afla pe suprafața planetei noastre? Cel mai probabil, ei vor adormi și vor continua să doarmă pe parcursul întregii perioade, adică 3-4 zile. Dacă ființa reușește totuși să se mențină trează în acel interval de timp, ea va trebui să fie conștientă că tot ceea ce va gândi în acele momente, se va realiza. Trebuie să înțelegem că ceea ce se va petrece efectiv atunci reprezintă un fel de "naștere" a noastră în cea de a patra dimensiune (4D); procesul este natural și are loc aproape automat, însă frica poate să constituie un obstacol major pentru majoritatea ființelor umane din 3D, care nu au încă nivelul suficient de înțelegere a acelei realități (4D).

Cuprins

I.

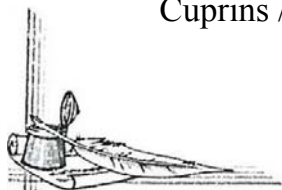
- Uni-versuri / 3
- Starea poesis / 4
- Mantră la Sarmizegetusa Regia / 4
- Tel Amarna / 5
- Enuma Eliş / 6
- Lux Ferris (Purtătorul de lumină) / 7
- La poarta stelară sau partedin / 8

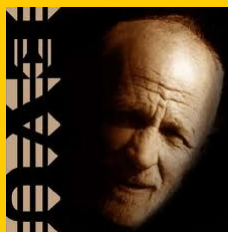
II.

- Mitopoema la Tărtăria / 9
- Mantra gropii cu şerpi / 10
- Dicteu / 10
- Fiii Luminii / 11

III.

- Elegia întâia / 12
- A doua elegie – ArheoFiindul / 15
- A treia elegie / 16
- Elegia a patra – de la Zeicani / 18
- A cincea elegie / 19
- A şasea elegie / 19
- Elegia a şaptea / 26
- A opta, neterminata / 27
- A noua elegie / 28
- Postludiu – *Colind laic* / 30
- Suntem în anul 2012... Ce va fi...?* / 31
- Cuprins / 36

Eugen EVU - n. 10 septembrie 1944

Piramida sonoră - *lucrare de Alex PODEA*
Zeicani - Hunedoara

